

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8C/60/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615201666
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6615201666.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v právnej veci žalobcu TELERVIS Plus, a.s., IČO: 35 717 769, so sídlom Staré Grunty č.7, Bratislava, zastúpeného JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom, Nám. Martina Benku 6, Bratislava, proti žalovanému V. S., K. XX.XX.XXXX, I. O. B. P. XXX, U. V. P.: E., V. XXXX/XX, štátnemu občanovi SR, o zaplatenie sumy 986,40 Eur s prísl. taktio

rozhodol:

žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 788 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 788 Eur od 11.03.2014 do zaplatenia, náhradu trov konania - súdny poplatok v sume 36,34 Eur na účet vedený v Poštovej banke, a.s. číslo účtu: H.: W. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, O.: V., VS: 420132594 tak, že ju bude platiť v splátkach vo výške 15 Eur mesačne, ktoré sú splatné k 27. dňu v mesiaci; prvú splátku zaplatí do 27. dňa v mesiaci nasledujúcom po mesiaci v ktorom rozhodnutie vo veci samej nadobudne právoplatnosť, pod stratou výhody mesačných splátok.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi, náhradu trov konania v sume 134,95 Eur na účet vedený v Zuno BANK AG, pobočka zahraničnej banky, číslo účtu: H.: W. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, O.: Y. JUDr. Vratislavovi Šteffekovi, advokátovi, v splátkach vo výške 15 Eur mesačne, ktoré sú splatné k 27. dňu v mesiaci; prvú splátku zaplatí do 27. dňa v mesiaci nasledujúcom po mesiaci v ktorom rozhodnutie vo veci samej nadobudne právoplatnosť, pod stratou výhody mesačných splátok.

Súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca doručil súdu dňa 16.02.2015 žalobu, ktorou žiadal od žalovaného zaplatiť sumu 1092 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1092 Eur od 11.03.2014 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 105,60 Eur a náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že Zmluvou o spotrebiteľskom úvere číslo 420132594 uzavretou dňa 30.08.2013 (ďalej „Zmluva“) poskytol žalovanému úver v sume 800 Eur za odplatu vo výške 304 Eur. Žalovaný sa zaviazal celkovú sumu vo výške 1104 Eur uhradiť v 13 mesačných splátkach tak, že v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 4 Eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 109,20 Eur. Prvá splátka bola splatná 10.deň po uzavretí Zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdil žalobca podpisom Zmluvy.

Žalovaný do 16.02.2015 zaplatil 12 Eur, posledná suma bola vo výške 8 Eur zaplatená dňa 09.09.2013. Žalovaný neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára. V predžalobnej upomienke zo dňa

20.05.2014 žalobca upozornil žalovaného na dlh v sume 764,40 Eur, vyzval ho, aby ho zaplatil v lehote 5 dní od doručenia predžalobnej upomienky, a súčasne mu oznámil, že pokiaľ dlh nezaplatí, po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) stratí výhodu splátok.

Po zosplatnení záväzku žalovaný nezaplatil žiadnu sumu, ku dňu vypracovania žalobného návrhu dlžná suma predstavuje 1092 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v celkovej sume 1104 Eur a sumou 12 Eur ktorú žalovaný zaplatil. Žalobca žiadal priznať aj zmluvnú pokutu v sume 105,60 Eur vo výške 26,40 Eur x 4 mesiace omeškania od 3/2014 do 6/2014.

Na pojednávaní dňa 25.03.2015 vzal žalobca žalobu sčasti zaplata zmluvnej pokuty v sume 105,60 Eur späť, žalovaný so späťvzatím žaloby sčasti súhlasil a súd konanie sčasti zaplata sumy 105,60 Eur zastavil.

Žalovaný na pojednávaní tvrdil, že je síce zamestnaný, ale dlžnú sumu nevie zaplatiť v hotovosti, lebo je nemajetný, manželka je nezamestnaná, vyživovaciú povinnosť k maloletým deťom už nemá, ale zo mzdy sú mu vykonávané zrážky a zostane mu suma okolo 340 Eur z ktorej zaplatí 23 Eur elektrinu, 5 Eur plyn, nájomné 175 Eur (žije v podnájme).

Súd vykonal dokazovanie prečítaním žalobného návrhu, predžalobnej upomienky, oznámenia o zosplatnení záväzku z 20.05.2014, podstatných častí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420132594, výsluchom účastníkov konania a oboznámením ďalších listinných dôkazov v súdnom spise, podacích hárkov a po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 132 O.s.p. mal súd preukázané:

V konaní neboli žiadne pochybnosti o tom, že Zmluva č. 420132594 bola uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a že má tiež podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda zjavne v „klúde a bez časového stresu“ podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Vzhľadom na uvedené neboli ani žiadne pochybnosti o tom, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ - žalovaný z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu (prov. čl. 25 rozsudku Súdneho dvora EÚ Mostaza Claro).

Smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Súdny dvor vo fundamentálnom rozsudku Océano Gruppo Editorial SA C-240/98 až C-244/98 konštatuje, že je nezanedbateľné nebezpečenstvo že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na nekalosť zmluvnej podmienky a preto súdy v štátoch, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, majú aj bez návrhu prihliadať na neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

Spor medzi účastníkmi konania vznikol zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 30.08.2013 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 800 Eur s uvedením odplaty vo výške 304 Eur a celkovú dlžnú čiastku vo výške 1104 Eur sa žalovaný zaviazal splatiť v 13 mesačných splátkach tak, že v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 4 Eur a vo zvyšných 10 mesačných splátkach vo výške 109,20 Eur. Prvá splátka bola splatná 10.deň po uzavretí zmluvy a ďalšie 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

Z textu zmluvy vyplýva, že úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny, pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 14 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtoval odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov (ďalej úrok a odmena spoločne označované ako „odplata“).

V Zmluve je tiež uvedená priemerná hodnota RMPN vo výške 46,06 %.

Na druhej strane Zmluvy sú obchodné podmienky ktoré obsahujú 12 bodov a sú podpísané len žalovaným. Podľa bodu 1 obchodných podmienok RPMN pri splatnosti úveru na 7 mesiacov činí 66,19 % a pri splatnosti 13 mesiacov 67,70 %.

V bode 2 obchodných podmienok sa konečnou splatnosťou úveru v zmysle Zmluvy rozumelo uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba úveru bola od uzatvorenia Zmluvy do konečnej splatnosti úveru.

Listom zo dňa 20.05.2014 žalobca oznámil žalovanému zosplatnenie jeho záväzku v súlade so zmluvnými podmienkami ku dňu 10.03.2014. Z pripojeného poštového podacieho hárku vyplýva, že list bol žalovanému doručovaný poštou.

V zmysle bodu 1 obchodných podmienok má veriteľ právo žiadať vrátenie dlžnej sumy spolu s úrokom po uplynutí 3 mesiacov omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v plnej výške.

Právny vzťah medzi účastníkmi konania súd posúdil podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 30.08.2013.

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) citovaného zákona

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 1. Medzi nimi pod písm. d) je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

pod písm. g) celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; pri poskytovaní týchto informácií je veriteľ povinný zohľadniť

1. návrh podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré veriteľovi oznámil spotrebiteľ, vrátane dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a celkovú výšku spotrebiteľského úveru,

2. či zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje rozličné spôsoby čerpania spotrebiteľského úveru s rôznymi poplatkami alebo úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a veriteľ používa predpoklad uvedený v prílohe č. 2 časti II písm. b); v takom prípade musí veriteľ uviesť, že iné mechanizmy čerpania spotrebiteľského úveru môžu viesť k vyššej ročnej percentuálnej miere nákladov,

pod písm. h) výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť, ktorá je uvedená pod písm. d), túto nie je možné nahradiť výpočtom podľa počtu splátok. Počet splátok (okrem iných náležitostí) je totiž ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy, ktorá je uvedená pod písm. h). Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by a uspokojil s náležitosťou pod písm. h), kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy. Nepochybne tento údaj v predmetnej zmluve chýba. V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je uvedená pod písm. h) vyššie citovaného zákonného ustanovenia v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovoprávneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/401/2012 zo dňa 06.08.2013.

V zmluve o spotrebiteľskom úvere musí byť uvedené aj RPMN (písm. g/). Obchodné podmienky nie sú zákonnou súčasťou zmluvy tak, ako to napríklad zákon výslovne ustanovuje pri všeobecných poistných podmienkach v § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“). Nestačí preto, ak povinný údaj zmluvy je uvedený len v obchodných podmienkach. RPMN predstavuje jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože odzrkadľuje všetky náklady spotrebiteľa a teda je pre neho rozhodujúci pre posúdenie, či zmluvu uzavrie a to v porovnaní aj s priemernou hodnotou RPMN iných úverov. Pokiaľ teda žalobca neuviedol priamo do zmluvy RPMN, ale len do obchodných podmienok, svedčí to o jeho nekalej obchodnej praktike a nepoctivom správaní vo vzťahu k spotrebiteľovi. Pre súd je nepochopiteľné, ak žalobca dokázal do zmluvy uviesť priemernú hodnotu RPMN pri splatnosti 13 mesiacov 67,70 % a súčasne ku dňu podpisu zmluvy už 46,06 %, ale neuviedol RPMN tohto konkrétneho úveru. Táto skutočnosť vedie potom k záveru o tom, že snahou žalobcu bolo odpútať pozornosť od tejto podstatnej náležitosti zmluvy, kde RPMN konkrétneho úveru je vyššie ako je priemerná hodnota iných úverov.

Podľa § 7 ods. 1 a 2 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 8 ods. 3 citovaného zákona obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Odbornou starostlivosťou v zmysle § 2 písm. u) citovaného zákona sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

Podľa § 4 ods. 8 citovaného zákona predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Už vyššie súd konštatoval, že v predmetnej Zmluve chýbajú niektoré obligatórne náležitosti, čo spôsobuje dôsledok uvedený v § 11 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z. spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že keď žalobca poskytol žalovanému úver v sume 800 Eur, žalovaný mu doteraz zaplatil sumu 12 Eur, žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 986,40 Eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 986,40 Eur od 11.03.2014 do zaplatenia je nedôvodná. Zároveň však súd považuje za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že žalobca v Zmluve uvádza okrem úroku aj akúsi odmenu vo výške 18 % z istiny a neuvádza za čo táto odmena patrí. Zmluva v tejto časti je preto neurčitá, z tohto dôvodu absolútne neplatná s poukazom na § 37 ods. 1 OZ. Navyše takýto postup možno vyhodnotiť ako nepoctivé správanie a nekalú obchodnú praktiku, ktorou sa žalobca snažil vyvolať dojem nízkeho zmluvného úroku. „Odmena“ ako zisk veriteľa, pokiaľ nesúvisí s nijakým iným konkrétnym plnením vo vzťahu k dlžníkovi okrem poskytnutia úveru predstavuje vo svojej podstate úrok. V danom prípade, ak by sme vychádzali zo záveru, že odmena je len úrok za to, že bol poskytnutý úver, znamená to, že mala byť zahrnutá do úroku a v takomto prípade dohodnutý úrok by predstavoval 38 % istiny za dohodnutú dobu 13 mesiacov, čo ročne činí 35,08 %. Súd sa už vo viacerých svojich rozhodnutiach zaoberal platnosťou dohody o úrokoch v úverovej zmluve s ohľadom na úpravu uvedenú v § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorej výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Zo súdom vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 800 Eur, ktorý bol bezúročný a bez poplatkov, žalovaný mu zaplatil sumu 12 Eur a dlhuje mu sumu 788 Eur (800-12 Eur) s úrokom z omeškania.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) ak dlžník svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote, poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis, tým je nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. a v zmysle § 3a ods. 3 súd navrhovateľovi priznal zákonný úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 11.03.2014, t.j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru.

Súd dokazovaním zistil, že žalobca má nárok na zaplatenie úveru bez úrokov a poplatkov a preto pokiaľ žalobca žiadal zaplatiť sumu 986,40 Eur, súd žalobu sčasti prevyšujúcej sumu 788 Eur zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 142 odsek 2 O.s.p. podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Úspešnosť žalobcu pri priznaní sumy 788 Eur zo sumy 1.092 Eur

predstavuje 72,16 %. Úspešnosť žalovaného predstavuje 27,84 %. Pomer úspechu žalobcu je potom 44,32% (72,16% - 27,84%).

Žalobca zaplatil súdny poplatok zo žaloby v sume 82 Eur, jeho úspech v konaní bol 44,32 % a vznikol mu nárok na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v sume 36,34 Eur od neúspešného žalovaného.

Žalobca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v sume 304,49 Eur za tri úkony právnej služby po 61,41 Eur: prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd a účasť na pojednávaní, spolu 184,23 Eur, 3 x režijný paušál po 8,39 Eur, spolu 25,17 Eur, náhradu cestovných výdavkov za cestu Bratislava - Lučenec a späť vo výške 131,50 Eur (6,73l/100km x 1,189 Eur/1l/100 + 500 km x 0,183), z toho 1/3 je 43,83 Eur a náhradu za stratu času za 11 polhodín x 13,98 Eur, spolu 153,78 Eur, z toho 1/3 predstavuje sumu 51,26 Eur + 20 % DPH vyúčtované s odkazom na ustanovenie § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov z tejto sumy 44,32% predstavuje trovy právneho zastúpenia vo výške 134,95 Eur, ktoré žalobcovi zaplatí žalovaný. Súd uložil neúspešnému žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania právnemu zástupcovi žalobcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p., pričom tieto trovy považoval za potrebné na účelné uplatňovanie práva.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanému zaplatiť istinu, príslušenstvo, náhradu trov konania v splátkach po 15 Eur mesačne za podmienok uvedených vo výroku tohto rozsudku, keď prihliadol na sociálnu situáciu žalovaného a jeho neschopnosť žalovanú sumu zaplatiť vo vyšších splátkach.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr.Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny

výkon rozhodnutia.